

متن پرسش

بسمه تعالی. سلام علیکم: استاد بزرگوار چند سالی گمان می کردم دارم تمام توانم را به کار می گیرم که به امام زمانم خدمت کنم و دغدغه اول من خدمت به ایشان هست، به تازگی متوجه شدم تمام اینها دروغ بوده و من با امام زمانم صادق نیستم، در خواب می بینم که هنوز درگیر خودم هستم و ضجه و ناله خودم را در بیداری از درون خودم حس می کنم که دل تنگ است. خودم مانع رسیدن خودم هستم و دارم به خودم آسیب می زنم. با خودم چه کنم و چطور از خودم عبور کنم؟ خواهشمندم راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خوب است به این موضوع فکر شود که با حضور در تاریخی که با انقلاب اسلامی ذیل ولایت نایب الإمام در حال تعالی است، باید خود را معنا کرد و با نظر به تقوایی که زمینه‌ی چنین حضوری را فراهم می کند. موفق باشید